

1888-09-15

þÿ ø 1 3 - ½ µ Ä ± 1 ' 1 ± Ä · ½ Ä Á µ Ä ² µ - ± ½

þÿ • Á µ Ä ½ · Ä ¹º ï Á ï ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8588>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ
ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ;

Γενια

Πρεσβεία
Ξρανού
Θ. Η. Περιωτακάς
Π. Κυπελλανής
Henry Biller
μαθεσ.

‘Η έρωτησις αὕτη κατέστη λί-
αν χοίνη ἐν πάσῃ πόλει καὶ χω-
ρίῳ καὶ παρ’ ἀπάσαις ταῖς τά-
ξεσι τῆς Νήσου οὐδεὶς δ’ ἀτυχῶς
ἔχει τὴν εὔχολίαν νὰ δώσῃ ἀκρι-
βῆ ἀπόκρισιν ικανοποιοῦσαν την
δικτίου πέριττην τῶν ἔνδιατρε-
ροφένων.

‘Η αναχώρησις τῆς πρεσβείας
συνωδὰ τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς Κυθερ-
νίσεως ἀνεῳγθήθη διεδέχθη δὲ τὴν
προσηγορισμένην ἀκατάγετον ζέσιν
ψυχρὰ φρεμία. Ἐξέλειψαν ἀρά γε
οἱ λόγοι τῶν παραπόνων; ή ἐ-
μεῖς καν δικαιούμενοι οὐ πο-
λείπεται μόνον ἡμῖν νὰ προκέμ-
ψωμεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον τὴν εὐ-
οίωνον ἀντιπροσωπείαν μᾶς; ή
ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῆς ἐνεργείας
ταύτης ή πλήρης ὄχνησίας θερμή
τοῦ ἑτούς ὥρα; Τὰ πρῶτα ἀντι-
κρούομεν παραδεχόμεθα δὲ τὸ ὕ-
στατον ἀτε γενώσκοντες ἐκ πε-
ρας ὅτι η ἰδεοσυγχρονία ημῶν
παρέχει συνθηκας εύμενες διὰ
τὴν ἐπιδρασιν ταύτην τῆς ἀτμο-
σφαιρᾶς. Εάν τὸν γενικὸν τεῦ-
τον κανόνα ἡκολούθει καὶ η διε-
πραγία τοῦ τόπου ηθέλομεν εἰ-
σθαι καπνὸς δεικνυτορογημένοι
ἄλλα τοῦτο δυστυχῶς δὲν συμ-
βαίνει οἱ δὲ εἰσπράκτορες δεημέ-
ραι καθιστανται δραστηριώτεροι.

‘Η ἑν γένοι καταστατις τοῦ
τόπου ἐτιτάγγει ὅθεν τοῖς ἀρμό-
διοις νὰ μὴ καθεύδωσεν ἄλλα νὰ
συνεχισθῆ καὶ σημεπληρώσωσι
τὴν παραπλευτὴν τοῦ ἐπιτυχῶς
ἀρξουμένου παγκατέροι εργα.

Χρήματα, εἰς ταχιέληρες, οὐσεῖσθαι
χθοσιν καὶ μαλανότι καὶ τὸν ἐρ-
γον τῆς φίσπράξεως· δὲν θραύσε-
ται φίσπραξις μάκρου ωρᾶς ἀπο-
χές, διάγνωσται τις νὰ μάτια στις ἑτοί
σημείον παικτικοῦ δὲν ἐμπονεῖ φράσους
διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ παικτοῦ,
ἄλλον παντακιστικόν εἶναι λό-
γου λεπτομέρειαν οἰστονή· ὑπογρα-
φή τῶν πατέρων οὐαίων τῶν ἀνα-
πραΐστων, πλάνων καὶ θ-

πογραφή τοῦ ὑπομνήματος ὑπὸ^{τῶν} ἐνὰ τὴν ηὔτον διαφόρων ἐ-
πιτροπειῶν, ὅπερ μέγρι σήμερον
μόνον τοῖς συντάξοις αὐτῷ ἀτα-
τελεῖ γνωστον, ή τελήσης συνεν-
νόησις μετὰ τῶν ὄθωμανῶν διό-
τὸ κοινὸν διάβολο καὶ τέλος ἔ-
πειδὴ διάφοροι ἀνεψύησαν γκωμάτι
περὶ τοῦ γρόνου τῆς ἀναχωρήσε-
ως δένην πλειθερίους νὰ προσθίσειν
ούτος μεταξὺ τῶν ἐπιτροπειῶν
τῆς ηὔσου.

Οἱ ἀξιότινοι κακ. Θ. Μ. Περι-
στιάνης καὶ Π. Κωνσταντινίδης
ἐπεσκέψαντο ἐπὶ τούτῳ τὴν Α.
Ἐξοχότητα ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἐφθα-
σαν ἀποτέλεσμα. Ὁ δισταγμός
μελῶν τίνων τῆς πρασσείται ὁ
πως ἀναχωρήσωσι τὸν Νοεμβρί-
ον δὲν εἴνε βεβαῖως ἀλικος οἰστι
τό τε ταξείδιον καὶ ή ἐν Ἀγγλί-
ᾳ διαχωνήται κατὰ τοιαύτην ἐπο-
χὴν δὲν διατελοῦσιν εὐγάριστα
ἀλλ' ἀφοῦ, ὡς ἔβεβαιώνη ηῆτι, αἱ
θύραι τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοθουλίου
ἀνοιχθήσονται τὸν Νοεμβρίον,
συμφέρει πλέον νὰ ἀποφύγωμεν
ἐφ ὅτον εἴνε δυνατὸν πᾶσαν ἀ-
ναβολὴν συμμορφώμενοι μὲ τὴν
πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τούτοις τοῦτο εἶναι σκέψις
δευτερεύουσα ἡτίς δύναται νὰ
συζητηθῇ μεταξὺ τῶν ἀριστῶν,
ἔκεινος δὲ ὅπερ ἡμεῖς ἀνελάβομεν
νὰ καταστήσωμεν γγωστον εἴνε
ὅτι δὲν πρέπει πλέον νὰ γάνηται
καιρὸς πρὸς ἔκτελεσιν τῶν ἀνω-
τέρω· καὶ παντὸς ὅ, τι τείνει εἰς
τὴν εὐδόκιμον συμπλήρωσιν τοῦ
ὑπὸ αἰσιοῖς οἰώνοις ὑπὸ τοῦ Κυ-
πριακοῦ λαοῦ ἐνεργηθέντος· καὶ
ἀνὰ τὴν τίκουρινην ἀντηγήσαι-
τοσκοτώτερην διαβήμαστος.

Νέων δὲ συγκατεθῆν καὶ δι γεί-
των πόλεις θρῶν· Ηάρας ἡτεῖς
μόνη· πάρα ποτένει σπραχνοί-
σαν· μέγρη ἵναν φένεῖσαν· μάτυγ-
χνωσταν· πόρεις μακραῖς· σάχριν σῆμα
μέρον· τὰ διαμέρισματα τούτα σύ-
δεμέταινται τεταλεῖν· αὐνόρωμά τοῖς
καὶ διέλισην· ὑπέρ τρύγονοι
τούτου μέτρου· αδικοῦσμεν γάστη-
το· διεργάσιμα· μίας ποσιγγενιαῖς
τούτου παραπόνου διέτι οὕτε ἀ-
πόπειρα κανέναν ἐγένετο ἐκ μέρους
τῆς ἐκεῖ ἐπιτροπῆς ἀλλὰ τυχεί-
ζεται ἡ εὐθύνη τῶν ἐκλεγυθυτῶν
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν· καὶ ἐλπίζο-
μεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ κοινοῦ
ἢ ἀναπληρώσωσι τὴν ἐλλειψίν
των.

A.